

15 DE OUTUBRO: DÍA INTERNACIONAL DA MULLER RURAL

Dende 2008 celébrase o Día Internacional da Muller Rural

“As mulleres rurais representan máis dun terzo da poboación mundial e o 43 por cento da man de obra agrícola. Labran a terra e plantan as sementes que alimentan nacións enteiras. Ademais, garanten a seguridade alimentaria das súas comunidades e axudan a preparar a esas comunidades fronte ao cambio climático” (...) e recoñécese “a función e contribución decisivas da muller rural, incluída a muller indíxena, na promoción do desenvolvemento agrícola e rural, a mellora da seguridade alimentaria e a erradicación da pobreza rural».

Resolución 62/136 , do 18 de decembro de 2007 da Asemblea Xeral da ONU

Pero no Estado español **o feito de ser muller é unha desvantaxe se queres ser agricultora ou traballadora rural:**

- **O 59% das mulleres que están no campo non cotiza polo seu traballo.** Ademais , non debemos esquecer que os dereitos van ligados á propiedade: si non tes terras, non existes para a Administración.
- En España, **só o 21,7% das terras agrícolas está a nome das mulleres**, segundo datos do Eurostat de 2010. As mulleres titulares o son principalmente de pequenas extensións, de menos de cinco hectáreas, e son a súa vez, as de menor valor económico e con maiores dificultades para o acceso aos recursos: auga, enerxía ou financiamento. Aínda que **en 2011**, e tras varios intentos sen éxito, **aprobouse a Lei de Titularidade Compartida**, pouco cambiou seis anos despois: só 353 mulleres acolléronse á figura da cotitularidad. Por territorios a repartición foi: unha en Murcia, tres en Cantabria, catro en Extremadura, cinco en Cataluña, tres en Navarra, dezasete en Galicia, ningunha en Andalucía porque o rexistro nin se habilitou, mentres que no País Vasco, non hai cálculos... As dúas Castillas rompen a tendencia: 97 en Castela- A Mancha e 120 en Castela e León. E todo iso, a pesar de que o Goberno calculaba que podía afectar a unhas 100.000 mulleres.
- **Cando se pode acceder ao traballo, cóbrase menos.** Hai pobos de Andalucía nos que as mulleres levan dous anos sen ser contratadas para recoller a oliva, un labor que, historicamente, non distinguía entre sexos. En 1996, o Convenio do Campo da provincia de Xaén recollía por primeira vez a equiparación salarial entre homes e mulleres xornaleiras na recollida da oliva. Nese momento conseguíuse que no convenio non houbera esa discriminación, pero a inspección de traballo non garantía nen garante que se cumprira. Cando a discriminación salarial non incide de forma directa, faio pola asignación de traballos diferentes en función do sexo, a pesar de ter o mesmo horario: o traballo de recollida da froita en todo o territorio español, dáse por feito que o fan preferentemente homes, e págase máis que o labor na fábrica, onde é máis habitual ver a mulleres.
- **Falta de dereitos laborais:** como exemplo traemos ás traballadoras do allo que fixeron folgas para reclamar unha subida salarial, despois de 16 anos cobrando o mesmo.
- **Triples xornadas laborais:** de traballo no campo, de coidado de animais e de tarefas no fogar e de coidado familiar.

- **Falta de recursos públicos nos pobos:** carencia de Escolas infantís, de colexios próximos, falla de centros de día para persoas dependentes, ou de puntos de atención contra a violencia machista.

- Nas **institucións e organizacións agrarias segue campando o machismo**, polo que non hai ningún interese en aplicar medidas.

- Explotación laboral en condicións de **semiesclavitud e sexual con violacións** que sofren as **mulleres migrantes** que traballan na recollida daos amorodos en Huelva. Mulleres migrantes, contratadas en orixe, que non falan castelán, e debido ao medo, non acoden a pedir axuda en caso de sufrir abusos, nin ás administracións públicas, nin aos grandes sindicatos, nin á ONGs que traballan na zona. Aínda que algunhas persoas falan de segredo a voces e de que nestas institucións mantívose un manto de silencio. Estes abusos só saíron á luz pública tras a publicación dunha reportaxe na revista dixital alemá *Conectiv* e en BuzzFeed .

Para paliar esta situación, as propias mulleres rurais dan solucións: Inmaculada Idáñez fala de “Cambiar as mentalidades e a educación. Hai que empoderar ás mulleres”. Mari García do SAT propón “Un banco de terras públicas, no que se priorice que as mulleres poidan acceder, que haxa microcréditos para lograr terras e sementes...”

Desde a Asemblea de mulleres do STEG e a Organización de Mulleres da Confederación Intersindical **demandamos:**

- **Unha aposta decidida das administracións porque faltan recursos, apoio e información.**

- **A imprescindible formación dos equipos da Administración en materia de xénero.**

- **Unha lexislación que favoreza a transmisión feminina das terras.**

- **Inspeccións de traballo eficaces que actúen con severidade obrigando e sancionando contra os incumprimentos de igualdade salarial e de dereitos.**

- **Para rematar, un aumento dos recursos públicos que faciliten a vida familiar : escolas infantís, colexios próximos, centros de día e puntos de atención contra a violencia machista.**

**POLAS MULLERES RURAIS E o seu EMPODERAMENTO,
POLA SOBERANÍA ALIMENTARIA.**

15 de outubro de 2018

